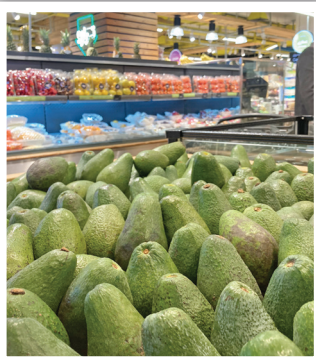

گزارش

پایپای وطنی و بلوبری ایرانی

جست‌وجو در بازار میوه‌های لاکچری از فروت استورها تا وانتی‌های سیار

خاص و کمیاب اختصاص دارد، تقریباً مشتریان ثابتی دارند؛ مشتریانی مشتعل بر آگروه، گروه نخست شهروندانی هستند که فقط برای مصرف روزانه و خانگی خود گاهی سیدشان را از موز قرمز کیلویی ۱۷۰ هزار تومان، انگور شیلی کیلویی ۱۰۰ گرمی ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان، استار فروت درانه ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تومان، دانه خام یا برشته کاکائو از ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومان، پاپایا هر عدد ۶۰ تا ۱۰۰ هزار تومان، بلوبری در بسته‌های ۱۰۰ گرمی از ۳۰۰ تا ۵۵۰ هزار تومان، شوگر ایل هر عدد از ۳۰۰

سحر جعفریان
روزنامه نگار

چند سالی است اقسام میوه‌های غریبومی از گوشه و کنار کشورهایمانند اکوادور، کلمبیا، برزیل (قاره آمریکای جنوبی)، اندونزی و مالدیو (قاره آسیا)، کیریباتی (اقیانوسیه) و سائوتومه و پرنسیپ، گابن، جمهوری کنگو، جمهوری دموکراتیک کنگو، اوگاندا، کنیا و سومالی (قاره آفریقا) که جملگی در حاشیه خوش آب و هوای خط استوا قرار گرفته‌اند و یا میوه‌هایی از شرق دور و ینگه دنیا به مقصد ایران صادر می‌شوند؛ میوه‌هایی با شکل و شمایل عجیب و غریب، با قیمت‌های نجومی و اسامی بعضاً سخت و دشوار که اگر زبان در تلفظ‌شان دچار گرفتگی یا لکنت شود، چندان بعید نیست. میوه‌های رنگی یا استوایی نه فقط موز، آناناس و دراگون فروت (میوه اژدها)، بلکه اینچا سخن از میوه‌هایی متفاوت است که در وصف خواص‌شان، مثنوی هفتاد من از کثرت و فزونی گونه‌های گوناگون ویتامین، فیبر، بتاسیم و منیزیم تا دلآوری‌های جانانه آن‌تی آکسیدان‌ها علیه رادیکال‌های آزاد و مهاجم، سروده‌اند؛ میوه‌هایی مانند کیو کاملسون، پاپایا، مونستر، درو، بان، جک فروت، چرمیو، کیوانو، انگور برزیلی، لیچی، سایوت سیاه، دست بودا، خار گیل، استار فروت، فیچوا، تاماریلو، فیسالیس، منگوستین، سالک و بسیاری دیگر که این روزها می‌توان بیشتر در قفسه‌های فروت استورهای بزرگ مناطق شمالی کلانشهرها و کمترین زرد بساط مختصر بعضی از دستفروشان وانتی‌های میوه‌فروش در مناطق مرکزی و جنوب همان کلانشهرها از جمله پایتخت، یافت؛ میوه‌هایی که حالا سال‌هاست در وطن کشت می‌شوند.

میوه ازدها ۱۵۰ و خارگیل ۷۰ هزار تومان

اغلب استور و شاپ‌های برند که بخش یا طبقه‌ای از ساختمان بلند بالایشان به سکوهای شیک برای عرضه و فروش فروت یا همان میوه‌های

شیرین و ملس مثل ربزری

رامین ضمیری، یکی از باغبانان قابل در شهر ساری است که یکی دو سالی می‌شود بذره‌ای گران میوه ربزری را بعد از کلی مشورت و پرس‌وجو در زمین پدری‌اش به امید سود و ثروت کاشته است. او می‌گوید: «سال ۱۳۹۶ برای نخستین‌بار پونه ربزری به ایران آمد. آن سال‌ها هم مثل حالا، تب میوه‌های لاکچری که از ش‌خ غذایی و دارویی را یک جا داشتند، داغ بود. همین که طعم شیرین و ملس این میوه توخالی با حضور در یک مهمانی مجلل، زیر دندان‌رفت، فکر کاشت و پرورش هم به طعم زد. سختی‌ها و هزینه‌هایش بالاست و ریسکتن هم زیاد. یک وقتی اگر برق برود سیستم آبرسانی و تعدیل هوای گلخانه خاموش می‌شود و این یعنی خطری که سرمایه‌ات را تهدید می‌کند.» رامین از مشتری‌هایش نیز می‌گوید: «گاهی مسافرانی که به طریقی از فعالیت گلخانه ما مطلع می‌شوند هر از گاهی که گذرشان به شهر ساری بیفتد، می‌آیند و ربزری را با قیمت واقعی از ما می‌خرند. بعضی از مشتری‌ها هم که به تاژگی تعدادشان هم زیاد شده جوانانی هستند که خودشان را طعم‌ساز و با طراح انواع چاشنی از سس تا ادویه معرفی می‌کنند. این دسته آخر، حجم خریدشان بیشتر است. مشتری‌های دیگری هم داریم که جمعیت آنها نیز در حال افزایش است؛ میوه‌فروش‌های وانتی یا بساط گشته که معمولاً محصولات درجه ۳ را از ما می‌خرند تا مزه آن‌ها را لابه‌لای میوه‌های همیشگی‌شان، به خریدارانی از مناطق پایین شهر، بچشانند.» و اما میوه پاپایا از وقتی وطنی شد، مشتری‌هایش نیز زیاد شد.

نعمت‌الله کریم‌زاده، کشاورزی که گلخانه کوچک و استوایی خود را با محصول پاپایا در روستای «بهار» همدان و در آب و هوایی سرد و خشک، بنا نهاده، می‌گوید: «با خودم گفتم حالا که این هزینه درختی در ایران اینقدر هواخواد داره بهتر است به‌جای واردات، خودمان آن را تولید کنیم. اوایل همه گفتند

استوای همدان

درخت این میوه جز در خاک سیستان و بلوچستان و بزد، جای دیگری بار نمی‌دهد اما همان‌ها، حالا مشتری ثابت من هستند.» او کله هم دارد: «چرا این محصول که در کشور تولید می‌شود وقتی به فروشگاه‌های لوکس می‌رسد، لیبل برزیلی، آمریکایی و هندی روی آن می‌چسبانند؟»

چهارراه کابل

گزارشی از بازار خرید و فروش پول افغانی در بازار امین‌السلطان

بازار

فاطمه عسگری نیا
روزنامه نگار

افغانی خریداریم... افغانی قیمت بالا... از دهانه بازار امین‌السلطان تا ۱۰۰ قدم اول بازار که وارد می‌شوی دانما این جمله در گوش‌ات زمزمه می‌شود؛ مردانی که در دو سوی بازار قدیمی و سرپوشیده ایستاده‌اند و بسته‌های پولی که در دست دارند این نقطه از بازار را به فردوسی افغانستانی‌ها تبدیل کرده‌اند. بازار امین‌السلطان برای افغانستانی‌ها جایی شبیه پلازای ایرانی‌ها در محله لیلل پرشای تورتو تا دهکده پارسی در شهر پانگ‌جوی چین و محله آکسارای استانبول است؛ پاتوقی که هم در آن خرید و فروش کالا می‌کنند هم در دوره‌های خراسان جنوبی (طیلس)، سمنان، همدان، اصفهان، گیلان، مازندران و البته روستاهای حاشیه تهران همت گماردند. در این میان، ویژگی اقلیمی ایران که ۴ فصل در آن، امتیازی برتر برای کشاورزان محسوب می‌شود به کمک تولیدکنندگان این میوه‌های غریبومی آمد تا کمیت محصولانشان را به بازار مصرف برسانند. این راصاق تر کاشوند، کارشناس کنترل کیفی محصولات کشاورزی را به بازار مصرف برسانند. این راصاق تر کاشوند، و باغبانی یکی از گلخانه‌های روستای فیلستان (قلب گلخانه‌ای کشور) در شهرستان پاکدشت می‌گوید و ادامه می‌دهد: «اینکه خودمان دست به تولید بزیم هم ارز را ذخیره می‌کنند و هم از ورود احتمالی برخی آفات کشاورزی به همراه محصولات وارداتی جلوگیری می‌شود.» صادق، هوایی مطبوع از گلخانه به سینه‌اش فرو می‌دهد و می‌افزاید: «بلوبری هم از آن میوه‌های پرحاشیت است که بعضی‌ها به‌خاطر خواصش و بعضی‌ها هم با وجود اینکه سازگار با ذائقه‌شان نیست، به‌خاطر ادا و اطوارهای اشرافی، آن را تهیه می‌کنند. در هر صورت، نوش‌چاشنان‌ها اما اینجا هم باز، بیشترین سود به جیب گشاد دلال سرازیر می‌شود. بلوبری در درجه یک و اعلا را از ما کیلویی یک تا یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌خرند و بعد در بازار می‌فروشند کیلویی ۲ میلیون و ۵۰۰ تا ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان؛ بلوبری در هند و آمریکا که بیشترین تولید سالانه را دارد، به‌ترتیب با قیمت میانگین هر کیلو ۱۰۰ و ۶۵ هزار تومان فروش می‌رود.

جنوب به چهارراه کابل، این نخستین نقطه‌ای است که افغانستانی‌های مهاجر به محض رسیدن به تهران راهی آن می‌شوند تا داشته‌های نقدی خود را به ریال ایران تبدیل کنند.»

اینجا به قیمت، افغانی را می‌خریم

وارد بازار سرپوشیده که می‌شویم تعداد خریداران به قول معروف پنج‌کننده‌های پول افغانی بیشتر می‌شود؛ از بیم‌رده‌های سالخورده چشم‌بادامی گرفته تا جوان‌های سسزنده‌ای که مدت زمان بودنشان در ایران از انگشتان یک دست بیشتر نمی‌شود. رسول یکی از این جوان‌هاست. وقتی از او درباره اسم و رسم این بازار و کسب و کارشان می‌پرسیم می‌گوید اینجا بین ما دوستانه‌شان به مرور خاطرات وطن می‌پردازند. ورودی بازار، پاتوق «کریم» است. اینطور که کسبه و باقی دلالان پول افغان می‌گویند کسی حق ندارد یک قدم از او جلوتر در دهانه بازار به خرید و فروش افغانی بپردازد. می‌گوید ۱۵ سال است از افغانستان به ایران آمده، هر هزار افغانی را ۷۵۰ تا ۸۰۰ هزار تومان ایران می‌خریم اما در صرافی‌ها هر هزار افغانی را ۴۵۰ تا ۵۰۰ هزار تومان می‌خرند.

نوبت اول

آگهی مزایده حراج حضوری

شرکت صنایع کاشی و سرامیک سینا (سینا کاشی) در نظر دارد ارقام ضایعاتی ذیل را از طریق مزایده حراج حضوری به بالاترین قیمت به فروش برساند:

ردیف	شرح کالا	مقدار خروجی تقریبی شش ماه گذشته	ردیف	شرح کالا	مقدار خروجی تقریبی شش ماه گذشته
۱	ضایعات آهن‌آلات غیرقابل مصرف مستعمل	۳۹۱۰ کیلوگرم	۲۲	کاشی ضایعاتی شکسته غیرقابل مصرف	۷۸۵۶۰ کیلوگرم
۲	ضایعات استیل بگیر غیرقابل مصرف مستعمل	۵۵۰ کیلوگرم	۲۳	سرامیک ضایعاتی شکسته غیرقابل مصرف	۶۸۵۷۰ کیلوگرم
۳	ضایعات استیل نگیر غیرقابل مصرف مستعمل	۲۸۰ کیلوگرم	۲۴	آجر نسوز کوره ضایعاتی و مستعمل غیرقابل مصرف مستعمل	۷۵۴۰ کیلوگرم
۴	بشکه ۲۲۰ لیتری خالی غیرقابل مصرف مستعمل	۵۳ عدد	۲۵	لعب ضایعاتی تولیدی غیرقابل مصرف	۵۵۸۲۰ کیلوگرم
۵	روغن سوخته با بشکه ۲۲۰ لیتری غیرقابل مصرف مستعمل	۲۸ عدد	۲۶	گونی سیلیکات ۲۵ کیلویی ضایعاتی غیرقابل مصرف	۹۷۴۰ کیلوگرم
۶	ضایعات کازرن و مقوا غیرقابل مصرف مستعمل	۳۸۴۵۰ کیلوگرم	۲۷	چرخ گاری ضایعاتی غیرقابل تعمیر مستعمل	-
۷	ضایعات تسمه پلاستیکی غیرقابل مصرف مستعمل	۴۷۰۰ کیلو گرم	۲۸	بشکه پلاستیکی ۲۲۰ لیتری غیرقابل مصرف	۵۷ عدد
۸	ضایعات تسمه لاستیکی و لاینر غیرقابل مصرف مستعمل	۴۷۳۰ کیلوگرم	۲۹	ضایعات پلاستیک (دبه ۱۰۰۴ و ۲۰ لیتری) غیرقابل مصرف	۲۰۰ کیلوگرم
۹	ضایعات نوار نقاله غیرقابل مصرف مستعمل	۲۷۰ کیلوگرم	۳۰	چدن مستعمل ضایعاتی غیرقابل مصرف	۴۰۷۰ کیلوگرم
۱۰	سیم مسی غیرقابل مصرف مستعمل	۶۰ کیلوگرم	۳۱	براده برنجی غیرقابل مصرف	-
۱۱	نایلون ضایعاتی (رنگی و سفید) غیرقابل مصرف مستعمل	۵۹۳۰ کیلوگرم	۳۲	قطعات متفرقه برقی غیرقابل مصرف مستعمل	۵۵۰ کیلوگرم
۱۲	تخته و شاسی زیر دستگاہ غیرقابل مصرف مستعمل	۱۱۲۰ کیلوگرم	۳۳	قاب مهتابی با ترانس ضایعاتی غیرقابل مصرف	۱۰۰ کیلوگرم
۱۳	تخته و پالت چوبی غیرقابل مصرف مستعمل	۳۱۸۱۰ کیلوگرم	۳۴	گیربکس چدنی همراه با الکتروموتور غیرقابل تعمیر مستعمل	۲۰۹۰ کیلوگرم
۱۴	براده آهن غیرقابل مصرف مستعمل	-	۳۵	داغی موتور چدنی با سیم غیرقابل تعمیر مستعمل	۱۸۶۰ کیلوگرم
۱۵	براده آلومینیوم غیرقابل مصرف مستعمل	۱۵۰ کیلوگرم	۳۶	داغی موتور چدنی بی‌سیم غیرقابل تعمیر مستعمل	-
۱۶	کابل روکش‌دار غیرقابل مصرف مستعمل	-	۳۷	داغی موتور آلومینیومی بی‌سیم غیرقابل تعمیر مستعمل	-
۱۷	گونی جامبو (ضایعاتی) غیرقابل مصرف مستعمل	۲۰۰۰ کیلوگرم	۳۸	داغی موتور آلومینیومی با سیم غیرقابل تعمیر مستعمل	-
۱۸	لوله‌های گرانولی وسط نایلون‌های استرج ضایعاتی	۹۷۵۰ کیلوگرم	۳۹	کلگی روشنائی آلومینیومی غیرقابل تعمیر مستعمل	-
۱۹	رول شکسته ضایعاتی غیرقابل مصرف مستعمل	۲۳۳۳۰ کیلوگرم	۴۰	کلگی روشنائی اهنی غیرقابل تعمیر مستعمل	-
۲۰	آلومینیوم خشک غیرقابل مصرف مستعمل	۷۳۰ کیلوگرم	۴۱	بلبرینگ ضایعاتی غیرقابل مصرف مستعمل	-
۲۱	آلومینیوم نرم غیرقابل مصرف مستعمل	-	۴۲	درب آهنی بزرگ غیرقابل مصرف مستعمل	۱۳۶۰ کیلوگرم

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند تا یک روز قبل از برگزاری جلسه مزایده (مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۸) جهت بازدید ارقام و تا یک ساعت قبل از شروع جلسه (ساعت ۱۰:۰۰ صبح مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۹) جهت واریز سپرده اقدام نمایند. آدرس کارخانه ساوه، شهر صنعتی کاوه خیابان نهم واحد اداری (روابط عمومی) **زمان و محل برگزاری حراج حضوری:** روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۹ ساعت ۱۱:۰۰ صبح در محل کارخانه **اسناد و ملزومات جهت شرکت در مزایده حراج حضوری:**

مبلغ سپرده ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد. ضمناً سپرده شرکت در مزایده حراج حضوری به صورت چک تضمین بانکی، ضمانت‌نامه بانکی (مدت اعتبار سه ماه)، وجه نقد، واریز به شماره حساب ۱-۴۴۴۰۰۴۴۴-۴-۱۷۸ بانک سینا به نام شرکت صنایع کاشی و سرامیک سینا و تا کسر از مطالبات مورد قبول می‌باشد. لازم به ذکر است برندگان ۲۵٪ ارزش کالای خریداری شده را در همان جلسه مزایده پرداخت می‌نمایند.

نکات کلی:

۱- کلیه هزینه‌های مربوط به برگزاری مزایده حراج حضوری (هزینه آگهی و کارشناسی) به عهده برنده یا برندگان می‌باشد. ۲- مبلغ ۹٪ ارزش افزوده و هرگونه کسورات به عهده برنده یا برندگان می‌باشد. ۳- فروش ارقام ضایعاتی به صورت قراردادی شش ماهه می‌باشد. ۴- شرکت در رد یا قبول پیشنهادها مختار است.

تلف‌های تماس با کارخانه: ۱۵-۴۲۳۴۲۸۱۱-۰۸۶ (داخلی روابط عمومی- ۲۵۹)